

Sentencja

Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, prorogowana zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 na rzecz sądu państwa członkowskiego, przed którym podmioty odpowiedzialności rodzicielskiej wszczęły postępowanie na podstawie wspólnego porozumienia, ustaje wraz z ogłoszeniem prawomocnego orzeczenia w ramach tego postępowania.

(¹) Dz.U. C 298 z 12.10.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Société Fonderie 2A przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-446/13) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 8 ust. 1 lit. a) — Określenie miejsca dostawy towarów — Dostawca mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż siedziba nabywcy — Przetworzenie towaru w państwie członkowskim siedziby nabywcy]

(2014/C 421/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Fonderie 2A

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że miejsce dostawy towaru sprzedanego przez spółkę z siedzibą w jednym państwie członkowskim nabywcy z siedzibą w innym państwie członkowskim, w odniesieniu do którego sprzedawca zlecił usługodawcy mającemu siedzibę w tym innym państwie członkowskim roboty wykończeniowe mające na celu uczynić ów towar zdatnym do dostawy, przed wysłaniem go przez rzeczonygo usługodawcę nabywcy, należy uważać za znajdujące się w państwie członkowskim siedziby nabywcy.

(¹) Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 2 października 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-478/13) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2001/18/WE — Zamierzone uwalnianie do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO) — Wprowadzenie do obrotu — Artykuł 31 ust. 3 lit. b) — Lokalizacja upraw GMO — Obowiązek powiadomienia właściwych władz — Obowiązek ustanowienia publicznego rejestru — Lojalna współpraca]

(2014/C 421/21)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) W związku z brakiem ustanowienia obowiązku powiadomienia właściwych władz polskich o lokalizacji upraw organizmów zmodyfikowanych genetycznie zgodnie z częścią C dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG, brakiem ustanowienia rejestru tej lokalizacji oraz brakiem podania do publicznej wiadomości informacji o niej Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 31 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 336 z 16.11.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 2 października 2014 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België – Belgia) – Vlaams Gewest przeciwko Heidi Van Den Broeck

(Sprawa C-525/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 2419/2001 — Zintegrowany system zarządzania niektórymi systemami pomocy i ich kontroli — Wniosek o przyznanie pomocy obszarowej — Artykuł 33 — Sankcje — Nieprawidłowości popełnione umyślnie]

(2014/C 421/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vlaams Gewest

Strona pozwana: Heidi Van Den Broeck

Sentencja

Artykuł 33 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2004 z dnia 23 stycznia 2004 r., należy interpretować w taki sposób, że w przypadku stwierdzenia umyślnej nieprawidłowości we wniosku o przyznanie pomocy obszarowej należy pozbawić rolnika całej kwoty pomocy, do której byłby uprawniony w zastosowaniu systemu pomocy, w ramach którego został złożony ten wniosek i w ramach którego przysługiwałaby pomoc w odniesieniu do grupy upraw, której dotyczyła ta nieprawidłowość.

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 z 21.12.2013.